

25N: Dia de la NO violència contra les dones

written by Lluita Internacionalista | 25 de novembre de 2019
El 25 de novembre de 1960, les germanes Mirabal, Pàtria, Minerva i Maria Teresa, van ser assassinades per la dictadura de Leónidas Trujillo a la República Dominicana. A més de ser perseguides per enfrontar-se al govern *de facto*, van ser brutalment mortes pel fet de ser dones que es van rebel·lar també contra els mandats patriarcals de la seva època. Avui, gairebé seixanta anys després d'aquella massacre, tornem a cridar amb força: prou violència política i patriarcal contra les lluitadores que s'enfronten als governs ajustadors!

A Xile, la mobilització revolucionària que porta endavant el poble xilè contra el govern assassí i genocida de Piñera està resistint heroicament la repressió policial de carabiners i de l'exèrcit, amb un alt cost: més de 60 persones mortes i més de 2200 persones ferides, de les quals més de 200 han perdut part de la seva vista. Però les violacions de drets humans d'aquest govern s'exacerben en el cas de les dones i les persones amb identitats dissidents, que a més són violades i pateixen tota mena d'agressions sexuals quan són detingudes. Com el cas de Daniela Carrasco àlies *la Mimo* segrestada, violada, torturada i penjada (assassinada) en una plaça pública, fet que demostra la violència brutal que existeix per part de forces especials de carabiners. A Bolívia, el govern ultrareaccionari d'Áñez i Camacho ja està avançant amb tota mena d'actes violents contra les "dones de pollera", les treballadores, les indígenes i les pageses, especialment colpejades i denigrades als enfrontaments als carrers. Igual que el govern de Lenin Moreno a l'Equador, servil a l'FMI, aquests governs capitalistes i patriarcals s'acarnissen especialment contra les dones que surten a lluitar, que enfronten l'alça del cost de vida, plans d'explotació i lliurament dels recursos naturals.

A més, en països com els Estats Units, Brasil, Polònia, Panamà, República Dominicana, entre altres, els reaccionaris governs continuen intentant avançar sobre els drets conquerits de les dones com el dret a l'avortament, l'accés a mètodes anticonceptius, el reconeixement de la violència de gènere o la no discriminació. Mentre que en altres països del món com a l'Argentina, Mèxic, Turquia, Perú, l'Estat espanyol, entre altres, continuen creixent o es fan més visibles les taxes de femicidis i transtravesticidis.

Però si l'atac és gran, tant o més gran és l'organització i la resistència de les dones que des del 2015 són pioneres en les mobilitzacions arreu del món. Amb la quarta onada de lluites feministes, no només es va posar al descobert la violència patriarcal que colpeja, viola i assassina a les dones pel sol fet de ser-ho; sinó que en el món capitalista i patriarcal és a les dones a qui no se'ls reconeix el treball de cures, les que són les més pobres entre els pobres, les més discriminades en els llocs de treball i espais socials, les que tenen els treballs més precaris, les que cobren menys salari per igual treball que els homes, les que són majoria a càrrec de les famílies amb menys recursos, les primeres a ser acomiadades durant les crisis econòmiques i a les quals se'ls nega el dret a decidir sobre la seva vida i els seus cossos.

Per això, des del crit de #NiUnaMenys, el reclam de la #MareaVerde per l'avortament legal a tot el món, el #MeToo contra la violència sexual fins a l'#AturadaMundialdeDones contra la discriminació laboral i l'ajust, s'ha anat demostrant que l'única manera d'acabar amb la violència patriarcal en totes les seves formes és sortint als carrers i enfrontant-se als governs capitalistes que se serveixen d'elles per garantir els súper guanys dels empresaris, organitzant-nos de manera independent dels partits patronals.

A l'Estat espanyol, avui són 93 els feminicidis, és a dir, l'assassinat de dones pel fet de ser-ho. A Catalunya, des de gener a octubre, han mort 8 dones per violència masclista. Són

la màxima expressió d'una llarga cadena de violències masclistes i patriarcal: discriminació, insults, cops, precarietat, desnonaments. Moltes dutes a terme i perpetrades pels governs i les institucions, com la justícia. L'ascens electoral de VOX és una alerta a tots els drets que hem conquerit amb la lluita feminista i LGBTI, per això, com hem fet des del principi, més que mai cal ser als carrers i organitzades. I cal fer-ho de manera independent, no podem tenir cap expectativa en els que diuen combatre i ser l'opció davant la dreta mentre segueixen sense destinar els diners necessaris per combatre les violències, mantenen les reformes laborals precaritzadores i financen l'Església Catòlica. I també hem de lluitar contra la repressió i en defensa de les llibertats democràtiques que avui estan en risc, perquè acabar amb aquest règim hereu del franquisme és una necessitat també per a la nostra lluita.

A Catalunya, donem suport a la campanya per l'avortament i la sanitat universal, perquè avui se'ls nega el dret a l'atenció sanitària i a la interrupció voluntària de l'embaràs a milers de dones i persones gestants migrants. I fem un crit per aturar als carrers la Llei Aragonès, contra la privatització dels serveis i la precarietat que això significa i que afecta particularment a les dones treballadores com s'ha vist amb el Servei d'Atenció Domiciliària (SAD). Recuperem els serveis públics! Cap agressió sense resposta! Seguim als carrers i organitzades!

Aquest 25 de novembre cridem: Fora Piñera a Xile! No al cop i al govern reaccionari d'Añez a Bolívia! Prou violència sexual contra les lluitadores! Prou feminicidis i transtravesticidis! Tombem els plans d'austeritat i lliurament dels governs capitalistes de tot el món! Diners per a combatre la violència de gènere, no per a l'FMI! El deute és amb les dones! Per l'organització independent de les dones treballadores del món per guanyar tots els nostres drets.